

се сгрѣваше отъ топлитѣ, животворни лѣчи на Самуиловитѣ очи.

Всѣка сутринь прѣди да почне да глади ризи и яки, нейното с рце биваше изглаждано отъ тихитѣ, сладкитѣ слова на вѣчно усмихнатия Самуиль. Ала сега той седѣше намрещенъ до масата безъ да отправи поне единъ пжтъ, единъ пжтъ само погледъ къмъ нея. Защо? Ахъ, защото тя бѣше станала вече твърдѣ скжпа, т. е. тя му коштуваше твърдѣ скжпо. Струваше му вече 2 лева и 30 ст. Защото тя гладѣше безплатно якитѣ и ризитѣ му, а той ѝ подаряваше по едно шишенце парфюмъ всѣки петѣкъ. Но днесъ той направи смѣтката си и видѣ, че всѣки петѣкъ той губи по 1.15 л.

Напрѣзно чакашъ, едноименнице на най-хубавитѣ цвѣтя!

Напраздно! Той нѣма смѣтка да те люби вече!

Въ „Леге“.

Леге. Задрѣстенъ тротуаръ
И двойка тамъ. Той хапльо старъ,
А тя пѣкъ прѣлестна жена,
Съ очи на палава сърна.
Потѣналъ въ потъ, почервенѣлъ,
Той хапльоотъ, се е навелъ
И връзва връзкитѣ ѝ, тя
Стои съ усмивка на уста,